

Nr 302

Av herr **Andersson, Torsten**, och herr **Mattsson**, *angående utredning om näringslivets lokalisering.*

Som ett led i ansträngningarna att komma till rätta med de ekonomiska och sysselsättningsmässiga problemen under högkonjunkturens år infördes en reglering av byggnadsverksamheten. Man fick därmed möjligheter att dirigera såväl omfattningen av byggnationen och dess lokalisering till lämpliga platser som fördelningen av arbetstillfällena inom byggnadsindustrien till olika årstider.

Sedan den utpräglade högkonjunkturen alltmer utjämnats och delvis förbytts i sin motsats med åtföljande svårigheter att placera arbetskraften har byggnadsregleringen under hand lättats. Sista steget togs den 1 januari 1959, då all tillståndsgivning upphävdes och endast lokalt igångsättnings-tillstånd erfordrades. Försöksvis har man i vissa län påbörjat avskaffandet även av igångsättningstillståndsgivningen, varefter hela byggnadsregleringen upphört.

Det finns givetvis ingenting att erinra mot att ingreppen i byggnationens omfattning och dess fördelning under året upphävts. Tvärtom hälsas detta med största tillfredsställelse. Men i och med byggnadsregleringens hävande gick samhället miste om möjligheterna att aktivt påverka lokaliseringen av industriella nyanläggningar, och ur vår synpunkt synes detta vara en så betydande nackdel att en omprövning bör ske på den punkten.

Under många år har fördelningen av bebyggelsen mellan landsbygd och stad livligt diskuterats. Folkomflyttningen från glesbygden till städerna, enkannerligen storstäderna, har tagit sådan omfattning att statsmakterna allvarligt måst ta upp frågan om åtgärder för att förhindra en utarmning av landsbygden. Ett led i dessa åtgärder har varit just lokaliseringen av industriföretag ut till landsbygden, som kunnat ske tack vare byggnadsregleringen och som gett påtagligt goda resultat. Ett annat led är exempelvis den pågående utredningen om utflyttning av statlig verksamhet från Storstockholm. Stödet åt småindustrien ute på landsbygden kan betraktas som ett tredje led i dessa åtgärder.

Avskaffandet av varje inflytande över näringslivets lokalisering betyder så som vi ser saken att man i mycket hög grad förtar resultatet av varje annan åtgärd till landsbygdens fromma. Om industriföretagen tillåtes att fritt lokalisera sig till de större städerna kommer avfolkningen av landsbygden att gå med allt raskare steg, ty den enskilde måste ju söka upp arbetsmöjligheterna där de finns. Det synes oss därför nödvändigt att stats-

makterna även i fortsättningen har någon möjlighet att påverka industri-lokaliseringen.

I anledning av det sålunda anförda får vi hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om skyndsam utredning och förslag till lagstiftning med bestämmelser om näringslivets lokalisering.

Stockholm den 27 januari 1959

Torsten Andersson

T. V. Mattsson
